

ΤΟ ΧΡΥΣΙΟΝ.

«Χρυσίον, τί ἤθύνασο νὰ πράττης;
Καί τί πράττεις!»

A. BYZANTIOS.

(Συνέχεια καὶ τέλος.)

Φέρετε φῶτα, ἅς ἀναφθῶσι λαμπάδες, ἅς λαμπρυνθῇ ὁ πτωχὸς οὗτος κοιτῶν, ἅς ἀνατεῖλῃ ἡμέρα ἐν αὐτῷ! Ἰσως τότε ἀναγνωρίσῃ ἐν τῇ ὑστάτῃ στιγμῇ ἐπὶ τοῦ κοιμωμένου υἱοῦ γραμμὴν τινα τῶν ἰδίων σπλάγχχνων αὐτῆς ἢ ἐλκεσινὴ μήτηρ, ἴσως τότε ὑπὸ τὸ πολὺ φῶς ἀναγνωρίσῃ ἐπὶ τοῦ κοιμωμένου ἀνδρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ ἰδίου αὐτῆς συζύγου ἀκμαίου ποτὲ καὶ προσφιλοῦς.

Μάτην. Οὐδεμία ἀκτίς· ἀλλὰ σκότος εἰς τὸν νοῦν τῆς γραφῆς, σκότος εἰς τὴν συνείδησιν, σκότος εἰς τὸν κοιτῶνα. Ἡ σκοτία εἶναι ἡ θήκη, εἶναι ἐνέδρα τοῦ θανάτου.

Πένθιμος εἰμαρμένη, ὀλίγος χρόνος ν' ἀποσβένῃ ὑπὸ τὰ ὄμματα καὶ αὐτῆς τῆς μητρὸς τὴν μορφήν καὶ τοὺς χαρακτῆρας υἱοῦ!

Ἡ γραῖα εἰσῆλθεν ὅλη, εἶδε τὸν κοιμώμενον ἐν πλάτει.

«Ο υἱὸς ὑπετραύλισεν ἀσυλλήπτους φράσεις βαθύς ὕπνου καὶ ζωηρῶν ὀνείρων.

Ἡ ὕκινά ἐχύθη κουφοπετῆς, ὁ πέλεκυς κατέβη ἀνίλεως.

Τὴν πρωτάν, εἰς τὰς πρώτας τῆς ἡμέρας αὐγᾶς, ἡ ἀδελφὴ τοῦ ξενισθέντος ἤρχετο πρὸς τὸν οἶκον τῶν γερόντων. Παρεπομένη θεραπαινὶς καὶ ὁ μικρὸς τῆς ἀδελφῆς υἱός, ἐκράτουν εἰς πλατέα κᾶνεα πολλὰ καὶ εὐφρόσυνα γλυκύσματα, ἅτινα δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἀγρυπνήσασα ἠτοίμασεν ἡ ἀδελφὴ ἵνα, φέρουσα πρὸς τοὺς γονεῖς, συγχαρῇ καὶ ἐορτάσῃ μετ' αὐτῶν τοῦ ἀδελφοῦ τὴν ἐλευσιν!

Φαῖδροι καὶ διακοπτόμενοι γέλωτες ἀντήχησαν ἔτι ἀπὸ τῆς κλίμακος. Ἡ φιλάδελφος κόρη ἤρχισεν ἀναφωνοῦσα εὐχὰς καὶ συγχαρητήρια. — Ἡ μήτηρ κατεγίνετο νὰ σκεπᾶσθαι διὰ πέπλων τὸ θῦμα καὶ τὸ πλημ-

μυροῦν αἷμα, ἀλλ' ἀφῆκε ταῦτα καὶ προέβη πρὸς τὴν ἐρχομένην κόρην. Εἰς τὰς χαριέσσας αὐτῆς φωνὰς ταραχθεῖσα: διὰ ποῖον, εἶπε, λαλεῖς;

«Πῶς, ἀπήντησεν ἡ θυγάτηρ μειδῶσα, δὲν ἦλθεν ἐδῶ ὁ ξένος;»

Ἡ μήτηρ ἔστη ὠχρὰ ὡς τὸ σάβανον. Ἡδυνήθη νὰ ἐναρθρώσῃ: «Ποῖος ξένος;» «Ξένος! Ὁ πονηρὸς, ἐφώνησεν ἐνθακυρὸς καὶ φιλοῦσα τὴν μητέρα ἀκράτητος ἡ κόρη, σὰς ἀπατᾷ! Αὐτὸς εἶναι ὁ ἀδελφός μου!»

Εἰς μίαν ἔτι κραυγὴν αἱ γυναῖκες ἀμφότεραι ἔπεσαν κατὰ γῆς.

«Ο δίκαιος γέρων ἐκοιμᾶτο ἔτι, ἡγρόπναι ὅμως ὁ Θεός. Ὄταν δ' οὗτος τιμωρῇ ἐπὶ τῆς γῆς, οὐαὶ τῷ ἐγκληματίσαντι! Ὁ μιᾶρος τοῦ χρυσοῦ ἐρως, τὸ φοβερόν πρὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν ξενίαν ἐγκλημα ἐτιμωροῦντο ἵνα ἀποκαλυφθέντος ὅτι ἡ δολοφόνος ἦτο μήτηρ τοῦ θύματος!

«Ο Ὀρέστης πάλαι εἶχε δίκαιον.

VII.

Ἰδδινεν ὄρος, εἶτα δέ...

Εὐτυχῶς δηλαδὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα, παρηγόρως ἔτι διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑρμιονίδος Κ. Ἰω. Μιλησιεὶς διέψευσε τὸ ἀπαίσιον τοῦτο καὶ ἀνωτέρω πλάσμα τῆς φήμης.

Δικαίως καὶ ἀληθῶς.

Τοιοῦτος τοῦ χρήματος ἔρως ἀνόσιος, τοιαύτη τῆς ἐστίας ἀνηλεὲς παραβίασις, ἐν τῇ αἰθρίᾳ ἡμῶν καὶ ἐλεήμονι καὶ λιτῇ πατρίδι ἦτο ἀδύνατον νὰ γείνη οὐδ' ἐγένετο.

Σ Ν. Β.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΘΗΝΩΝ.

Β'.

ΜΑΡΘΑ — ΙΟΝΗ.

Εἰς πάντας τῆς ὑψηλίου τοὺς τόπους ὅπου ὑπάρχει θέατρον, μετὰ τὰς πρώτας μελοδράματός τινος παραστάσεις, ὁ κόσμος ἀρχίζει νὰ συρρῇ ἀφθονώτερος, διότι τότε ἐγγινοῖ κάλλιον, διότι τότε αἰσθάνεται καὶ

αὐτὰς τὰς μικροτέρας τῆς μουσικῆς ἀπηχῆσεις. Ἀλλ' ἐν Ἀθήναις, τῇ πρωτεύουσῃ τῆς νέας Ἑλλάδος συμβαίνει τὸ ἀντίθετον· κατὰ τὴν πρώτην παράστασιν ἀφανίζονται ἀπὸ τῆς πρώτης τὰ εἰσιτήρια τῶν ἐδρῶν διότι πάντες σπεύδουσι νὰ ἴδωσι τὰς νέας σκηναίς, τὰς νέας ἐνδυμασίας, τὰ νέα φαντάσματα· μόλις ὅμως ταῦτα ἐθεάθησαν καὶ ἀρκεῖ! ἐν τῇ τρίτῃ παραστάσει δύνανται καὶ τὴν ἐννάτην ὥραν νὰ εὖρης ἀνετοιχίστην θέσιν. Ἐξαίρουνται αἱ Κυριακαὶ καὶ αἱ ἐορταί, ὁπότε πλημμυροῦσι τὸ θέατρον τῶν ἐμπορικῶν καταστημάτων οἱ εὐκαιροῦντες ὑπάλληλοι, καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ ναυτικοῦ σχολείου. Τί σημαίνει τοῦτο; Ρίψωμεν πέπλον. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ δυσφημῶμεν.

Τὸν Μακβέθ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας σκηνῆς διέδεχθη ἡ Μάρθα τοῦ Γερμανοῦ μελοποιοῦ de Flotow.

Τίς οὗτος;

Δὲν εἶναι ἐντροπὴ νὰ τὸ εἰπῶμεν ὅτι εἶναι ἐν Ἀθήναις ἄγνωστος καὶ ὅτι ὑπῆρχον οἱ ἀποδίδοντες τὴν Μάρθαν τῷ Βέρδῃ.

Ὁ κόμης Φρειδερίκος de Flotow ἔγεν νήθη τῇ 27 Ἀπριλίου 1821 ἐν Teudendorf τοῦ Μεκλεμβούργου. Ὁ πατὴρ του πλούσιος συνταγματάρχης εἶχεν ἀποφασίσει νὰ τὸν κτῆν διπλωμάτην καὶ ἐπὶ τούτῳ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς Παρίσιους. Πλὴν πολλοῦ γε καὶ δεῖ! Ὁ νέος Φρειδερίκος εἶχεν ἐν ἑαυτῷ τὸ θεῖον πῦρ· εἴσαχεν χαίρειν τὴν διπλωματίαν ἐσπούδασε τὴν σύθεσιν καὶ δεκαενναετῆς ἔγραψε τὰ πρῶτα αὐτοῦ δοκίμια. Τὸ πρῶτον αὐτοῦ μελόδραμα ἦν τὸ ὀνομαζόμενον *Λέτρος καὶ Αἰκατερίνη*· δὲν ἦτο ὅμως μέγα τι καὶ εἰσέτι ἤγούουν οἱ πλείστοι τίς ὁ Flotow. Τὸ *κανάγιον* τῆς *Μεδούσης* τὸν ἔλαβε νὰ γνωρισθῇ καὶ μετ' ὀλίγα ἔτη ὁ νεαρὸς συνθέτης τῶν *Ναυτῶν* (die Matrosen) διότι οὕτω πλέον ἐπωνομάσθη τὸ *κανάγιον* τῆς *Μεδούσης* ἦν γνωστός. Ἦν γνωστός· ἀλλὰ γνωστός ὡς ἐραστὴς μουσικὸς, ὡς *amatore* οὐχὶ ὡς ὡς *maestro*, ὡς μελοποιός. Τὴν φήμην ταύτην ἀπέκτησε διὰ τῆς Μάρθας καὶ ὁ τέως ἀσήμαντος Flotow ἐδοξάσθη.

Ἡ Μάρθα παρεστάθη τὸ πρῶτον τῷ 1843 ἐν τῇ *Opera* τῶν Παρισίων ὡς βαλλισμὸς *ballet*

ὑπὸ τὸ ὄνομα *Lady Henriette* καὶ εἰς τρεῖς πράξεις. Ὁ βαλλισμὸς ὅμως ἔγεινε μελόδραμα, αἱ τρεῖς πράξεις ἔγειναν τέσσαρες, ἡ *Lady Henriette* ἔγεινε *Μάρθα* καὶ ὁ θρίαμβος ἐτελέσθη. Ἀς ἔγραψε τοὺς *Ναύτας*, ὅς συνέθηκε τὸν *Στραδέλλαν* δὲν σημαίνει· εἰς τὸν Flotow ἀρκεῖ τὸ ἐπίθετον *Συνθέτης* τῆς Μάρθας.

Ἡ Μάρθα κατέστη ἐφεξῆς το θέλγητρον τῶν Γερμανῶν, τὸ καλλώπισμα τῶν Γάλλων, ἡ μανία τῶν Ἰταλῶν. Ἀριστοῦργημα αὕτη καθ' αὐτὴν κατέστη ἡ ἀχώριστος τῶν μεγάλων θεάτρων σύντροφος. ἔχει χάριν μεγίστην, εἶναι καλῶς ὡκονομημένη καὶ κινεῖ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τοῦ μᾶλλον πρὸς τὴν μουσικὴν ἀναισθήτου. Μετὰ τὴν παθητικωτάτην καὶ ὡραίαν ἐκείνην εἰσαγωγὴν τίς δὲν θέλγεται εἰς τὸν ὡραῖον χορὸν τῆς α. πράξεως

ecco suona mezzodi

il mercato s' apre già

ὅστις περιέχει τὸσον ὡραία μελοποιημένα τῶν ὑπηρετριῶν τὰ προτερήματα. Εἰς τὴν 6. πράξιν ἡ τετραφωνία τῆς α. σκηνῆς καὶ ἰδίως τὸ μέρος τοῦ τροχοῦ

mente il piè la ruota gira

εἶναι ἀπαράμιλλον. Περιέχει πᾶν ὅ,τι δύναται τις νὰ θαυμάσῃ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ἀρμονίας καὶ ἀφίνει ἡδύτατον ἀποτέλεσμα. Νὰ ἀναφέρωμεν τὰ λοιπὰ τῆς Μάρθας ὡραῖα μέρη ἤθελεν εἶσθαι περιουτολογία. Ἀλλως τε χωρεῖ ἐνταῦθα ὁλόκληρον τὸ μελόδραμα· Ἦν ὅμως δὲν δύναται νὰ μείνῃ ἀπαρτήρητον καὶ εἶναι τὸ αἶλινον ἄξιμα τοῦ Ῥόδου τὸ ὑπὸ τοῦ ὀξυφώνου ἐν τῇ μετὰ τῆς ὑψιφώνου δυωδία ᾄδόμενον

Qui sola, vergin rosea

come puoi tu fiorir?

Τὸ ᾄσμα τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι πρωτότυπον· πολλῶν πρὸ τοῦ Flotow ὑπῆρχε κοινὸν ἀνὰ τὴν Ἰρλανδίαν καὶ ὁ λαὸς ἤδε συχνὰ τὸ

'Tis the last rose of summer

Left blooming alone.

Πλὴν τί σημαίνει; τὸ κείμενον τοῦ ᾄσματος διέδωκεν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην ὁ Thomas Moore, πλὴν ἂν ὁ Flotow παραλαμβάνων τὴν μουσικὴν του δὲν μετέπλασσε καὶ διώρθου ἤθελεν εἶσθαι σήμερον

γνωστὸν πέραν τῶν ἱρλανδικῶν ὁρέων ;

Τοιαύτη τις ἡ Μάρθα ἥτις ὡς διάττων τοῦ Νοεμβρίου διήλθεν ὑπὲρ τὸ ἡμέτερον θέατρον, οὔτε ἀνάμνησιν σχεδὸν ἀφείσα ὑπισθὲν της.

Καὶ διατί ;

Χάρις εἰς τὸν ἕτερον τῶν ὀξυφώνων τὸν K. Cerbaga ὅστις μὲ ὅλην αὐτοῦ τὴν καλὴν διάθεσιν, μὲ ὅλην τὴν γλυκύτητα ἣν φαίνεται ὅτι ἐκέκτητο ἡ φωνή του καὶ μὲ ὅλην τὴν τέχνην ἣν ὁμολογουμένως κατέχει, δὲν ἠδυνήθη νὰ προχωρήσῃ. Ἡ φωνὴ τῷ ἐξέλιπε καὶ ἡ Μάρθα κατέπεσε.

Οἱ ἄλλοι ἠθοποιοὶ ἀναρνήσαν ἀριστοὶ ἐν τῇ Μάρθᾳ· ὁ βαρύφωνος K. Carboni κατέκτησε καὶ ἐν ταύτῃ τὸ κοινὸν καὶ κατέδειξε τὰ μεγάλα αὐτοῦ πλεονεκτήματα. Εὐκολία καὶ εὐστροφία μεγίστη ἰδίως τὸν ἐχαρακτήρισαν καὶ κατέδειξαν ὅτι δὲν εἶναι μόνον πεπλασμένος διὰ μέρη ἀποτρόπαια καὶ ἀπαίσια. Ἀπαράμιλλος ἐφάνη ἐν τῇ τετραφωνίᾳ τοῦ τροχοῦ καὶ ἡ εὐκολία μεθ' ἧς ἦδε τὸ παροίνιον τῆς γ'. πράξεως

chi mai dirà — di chè il bicchier

κατέπληξαν τοὺς πάντας.

Ἡ μεσόφωνος Κυρία Veralle διὰ τῆς Μάρθας τὸ πρῶτον ἐφάνη ἐνώπιον τοῦ Κοινοῦ. Κέκτῃται ἀληθῶς τέχνην μεγίστην καὶ φωνὴν ὠραίαν, γλυκεῖαν, εὐστροφον εἰ καὶ χαμηλοὺς τόνους οὐχὶ μεγάλους. Εἶναι ἀοιδὸς ἀρστη καὶ πλέον ἢ ἅπαξ κατέδειξε τὰ προτερήματά της. Ἰδίως δ' ἐν τῷ κυνηγετικῷ τῆς γ'. πράξεως ᾄσματι

il tuo stral sia mortal
giovin cacciatrice

καὶ ἐν τῇ μετὰ τῆς ὑψίφωνου K. Rosavalle δυωδία ἐν τῇ α'. πράξει.

Ὁ κωμικὸς βαθύφωνος K. Castelli Cilli μένει πολὺ ὀπίσω τῶν προσδοκιῶν τοῦ κοινοῦ. Ἐκτὸς τῆς φωνῆς, εἶναι ἀνούσιος ἐν τοῖς ἀστεϊσμοῖς καὶ λίαν ὑπερβολικός. Μέτρον ἀριστον, ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι καὶ τοῦτο τῷ συμβουλευόμεν τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ εἶδομεν ἐν τῷ τεμαχίῳ τοῦ μελοδράματος Maestro di musica ὅπερ ἐξετέλεσε δύο ἐσπέρας ὅτι ἔχει τινὰ ἱκανότητα.

Ὅπως ποτ' ἂν ἦ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κρίνῃ τις καλῶς περὶ τῶν τῆν Μάρθαν ἐκ-

τελεσάντων ἠθοποιῶν τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ ἡλίου φαινότερον ἀπεδείχθη ὅτι ἡ α'. καὶ β'. παράστασις μελοδράματός τινος ἐν Ἀθήναις ἀπέχει πολὺ καὶ τῆς ἀξίας καὶ τῆς τέχνης τῶν ἀοιδῶν.

Παρέλθωμεν ἄλλως τε γνωστὴ ἡμᾶς ἀναμένει σκηνή.

* *

Εἶναι τὸ καπηλεῖον τοῦ πρῶην μονομάχου Βούρβου· ἐδῶ ἀμφορεῖς καὶ μονομάχοι, ἐκεῖ πατρίκιοι καὶ κῦβοι· ὁ Σαλλούστιος, ὁ Κλαύδιος, ὁ Γλαῦκος· ὁ Βούρβος διανέμων τὸν οἶνον. Ἐξω ἡ Πομπηία μὲ τὰς κομψὰς οἰκοδομὰς της, καὶ τὸ δράμα ἡ Ἰόνη τοῦ μελοποιῶ Πιτρέλλα.

Ἡ μουσικὴ γνωστὴ, προσφιλὴς ἄλλως τε εἰ καὶ πέρυσιν ὑπέστη τοσαύτας φρικτὰς κολοβώσεις· τὸ δράμα εἶναι γνωστότερον καὶ τὸ σύνολον εὐθὺς ἐννοούμενον.

Ἡ Ἰόνη ἔχει μουσικὴν κομψήν· ὁ Πιτρέλλας ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ Ῥοσσίνι βαδίζων κατορθοῖ διὰ χάριτος πολλῆς καὶ γλαφυρότητας ἀρκετῆς νὰ ἐκφράζῃ διὰ τῆς μουσικῆς ὅ,τι γράφει τὸ κείμενον. Καὶ ἀληθῶς· ἀπλοῦν τις ἄς ῥίψῃ βλέμμα ἐπὶ τῶν κυριωτέρων τοῦ μελοδράματος ἤχων καὶ θὰ ἐπιμαρτυρήσῃ ὑπὲρ ἡμῶν. Εἰς τὸ ὠραῖον ἐκείνο ἄσμα τῆς β' πράξεως

del Ilisso sulle sponde

ἡ μουσικὴ δὲν εἶναι ἐκφραστικωτάτη ; Παῖρακατιῶν ἐν τῷ

vedi : è cheto il mare

δὲν ζωγραφίζεται ὠραία τῆς θαλάσσης ἡ γαλήνη, ὅπως τῆς καταστροφῆς ἡ φρίκη ἐν τῇ τελευταίᾳ δυωδίᾳ καὶ τῷ χορῷ

Ardenti corrono le lave a fiume.

Εἵμαρτο ὅμως καὶ ἐφέτος ἡ Ἰόνη νὰ κατὰστροφῇ ἐπ' τοῦ θεάτρου ἡμῶν μ' ὅλας τὰς ὑπερανθρωπίνους προσπάθειάς ἃς πρὸς διάσωσιν αὐτῆς κατέβαλον ἡ ὑψίφωνος K. Rosavalle, ὁ βαρύφωνος K. Rossi καὶ ἡ μεσόφωνος. Εἰς μάτην· φαίνεται ὅτι εἶναι ἴδιον τοῦ μελοδράματος καὶ τῆς ὑποθέσεως αὐτοῦ· φαίνεται ὅτι οἱ ἐν τῷ τέλει σεισμοὶ καὶ τοῦ Βεζουβίου ἡ λάβα καὶ τῶν μύδρων αἱ καταπτώσεις κατισχύουσι τῆς μουσικῆς. Ἀγνοῦμεν τί συμβαίνει ἐν ἄλλοις θεάτροις, ὁμολογουμένως ὅμως ἐν τῷ ἡμετέρῳ καὶ τῆς λάβας ἀνώτερος καὶ τῶν μύδρων ἰσχυρ-

ρότερος καὶ τῶν σεισμῶν δυνατώτερος ὁ ὀξύφωνος Κ. Panzeri κατώρθωσε νὰ καταστρέψῃ τὸ μελοδράμα. Φωνὴ ἀποκατοσχάσως ἐκ τῆς συνεχείας τῆς ᾠδῆς βραγχνοτάτη, σκηνικὰ κωμικὰ καὶ γελοῖα, παρατονίαι ἀπειροί, σύνολον διεγείρον ἀκρίαν ἰδοὺ τὰ ἐν τῇ Ἰόνῃ προσόντα τοῦ μείναντος πλέον κυρίου τοῦ πεδίου τῆς σκηνῆς ὀξύφωνου Panzeri.

Τί σημαίνει ὁμῶς; μὴ δὲν χειροκροτεῖται ἐμμανῶς ὑπὸ τινῶν τοὺς μουσοφίλους ἐπαγγελλομένων;

Ὁ Κ. Carbonei κατώρθωσεν ἐν τῷ Μακ-Εἰθ ὡς ἐκ τοῦ ἐξόχου τῆς φωνῆς του νὰ καλύπτῃ τοὺς λοιποὺς ἀοιδούς· ὁ Κ. Panzeri κατώρθωσε τὸ αὐτὸ ἐν τῇ Ἰόῃ δι' ὅλως ἀντιθέτου τρόπου.

Μάτην ἡ ὀψίφωνος Κ. Rosavalle ἀναπτύσσει τὴν τέχνην αὐτῆς, τὴν γλυκεῖαν αὐτῆς φωνήν, τοὺς ὠραίους λαυγγισμούς της· τίποτε. Τὴν παρακολουθεῖ βῆμα πρὸς βῆμα ὡς ἀπαίσιος ἐφιάλτης καὶ τὴν καταστρέφει. Προσθάνει ὁμῶς στιγμὴν τινα νὰ τῷ ἐκφύγῃ καὶ τότε ἀληθῶς εἶναι θαυμασία ἐν τῇ μονωδίᾳ αὐτῆς ἐν τῇ ἀ. πράξει καὶ ἐν ταῖς μετὰ τοῦ βαρυφώνου δυωδίαις.

Ὁ βρύφωνος Κ. Rossi ἐπιτυγχάνει ἀρκούντως· τὸ ᾄσμα δ' ἐν τῇ γ'. πράξει

della corona Egizia

ᾄδει ἄρκετὰ περιπαθῶς· ἀλλὰ τὸ μέρος τοῦ Ἀρβάκη, δὲν εἶναι δι' αὐτὸν καὶ τὸν προτρέπομεν νὰ μὴ ἐπαναλάβῃ τὸ πείραμα. Θέλει μέρη περιπαθῆ, μέρη συμπαθητικὰ· ἐπιτυγχάνει ἐν τῇ Gemma, δύναται νὰ ἐπιτύχῃ ἐν τῷ Εἰρᾶνῃ, ἐν τῷ Barbieri, ἐν τῇ Traviata· ὅς ἀρήτῃ ὁμῶς εἰς ἄλλους τὸν Ἀρβάκην, τὸν Μακ-Εἰθ, τὸν Ἀλκανδρον ἐν τῇ Σαπφῶ. Ἄλλως ἀποτυγχάνει.

Περίεργον ὁμῶς! Καὶ τοῦτο τοῦ Ἀθηναίου θεάτρου ἴδιον. Ἡ μεσόφωνος ἥτις ἐν τῇ Ἰόνῃ ἔχει τὸ ἀσημαντότερον μέρος, τὸ τῆς Νηδίας, μέρος μάλιστα συνήθως ὑπὸ τῶν βοηθητικῶν ὑψιφώνων ἐκτελούμενον ἐφέτος ἐν τῇ Ἰόνῃ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ ἐξέχον τοῦ μελοδράματος πρόσωπον.

Δὲν παραξενεύομεθα· αὐριον θὰ ἴδωμεν ἂν γίνῃ αἴφνης ὁ Barbieri νὰ πρωταγωνι-

στῇ ὁ τὸν ἀξιωματικὸν ὑποκρινόμενος, ὅστις ἔσται ὁ ἡμέτερος Μάρκος ὁ Γκιόκας.

Προσεχῶς μὲ τὰς Precauzioni.

ΒΕΡΟΣ.

ΠΕΡΙ ΕΡΩΤΟΣ.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΩΝ.

ὑπὸ Δ. Β.

Τὸ ὠραιότερον ἡμῖν τῆς ζωῆς εἶναι ἀγνωστον εἰς τὸν μηδέποτε ἐρασθέντα.

Calderon.

Προτιμωτέρα μία μόνη ἡμέρα ζωῆς ἐν τῷ ἔρωτι ἢ διαρκὲς βίος ἀνευ ἔρωτος! Ἐρωτῶς, ἰδοὺ ἡ ἀληθὴς ζωὴ, ἰδοὺ ἡ δευτέρα ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἡ καλλιτέρα ψυχὴ, ἀνευ τῆς ὁποίας ἡ πρώτη δὲν ὑπάρχει εἰμὴ κατὰ τὸ ἡμῖν.

Madame d'Arbouville.

Οὐκί τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, ὅστις κατὰ τὰς πρώτας στιγμὰς ἐρωτικοῦ τινος δεσμοῦ, δὲν ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ δεσμός οὗτος θὰ ᾔναι αἰώνιος!

Οὐκί τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, ὅστις, εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς φίλης του, διατηρεῖ ὀλέθριόν τι προαίσθημα καὶ προνοεῖ ὅτι δύναται ποτε νὰ ἀπαλλαχῇ τοῦ ἔρωτός του!

Benjamin Constant.

Ὁ πνευματώδης ἐρωτόληπτος, οὐδέποτε ἐπαναπαύεται. Ἡ ὀξύδερκειά του γίνετα πρόσκομμα εἰς τὴν εὐδαιμονίαν του. Λέξις τις ἐκφεύγουσα τῶν χειλέων τῆς ἐρωμένης του, ἐν βλέμμα, εἰς ἤχος φωνῆς, τὸν ὁποῖον αὐτός διεραμνεύει κατὰ τὸ δοκοῦν, μυρίαι ἀόριστοι ὑπόνοιαι, τὰ πάντα συντείνουσιν εἰς διατάραξιν τῶν ἐλπίδων του· καὶ ὅτε καὶ αὐτοῦ τοῦ τρυφερωτέρου ἔρωτος ἀπολαύει, τὸ πνεῦμά του τὸν καταδιώκει πάντοτε. Τυραννεῖ τὴν καρδίαν του διὰ τῶν λεπτοτέρων κρίσεων, ἀμφιβάλλει ἐὰν ἀγαπᾶται διὰ τὸ ἄτομόν του ἢ διὰ τὸ αἶσθημά του. Φοβεῖται μὴ ἀγαπᾶται, διότι ἀγαπᾶ, καὶ